

قانون موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی و تجاری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری
اسلامی پاکستان

شماره 6054/90

1404/2/1

جناب آقای دکتر مسعود پزشکیان

رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره 96191/62995 مورخ 1403/6/28 مطابق اصل یکصد و بیست و سوم (123) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، «قانون موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی و تجاری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان» مصوب جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ 1403/8/23 مجلس شورای اسلامی که از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام در اجرای اصل یکصد و دوازدهم (112) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده (200) قانون آیین نامه داخلی مجلس در تاریخ 1404/1/27 موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شده است، به پیوست ابلاغ می شود.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف

شماره 17044

1404/2/6

وزارت دادگستری

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست «قانون موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی و تجاری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان» که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و سوم آبان ماه یک هزار و چهارصد و سه مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ 1404/1/27 از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام با تأیید ماده (2) موافقتنامه، موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شده و طی نامه شماره 6054/90 مورخ 1404/2/1 مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (16) موافقتنامه یادشده می باشد.

رئیس جمهور - مسعود پزشکیان

قانون موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی و تجاری

بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان

ماده واحده - موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی و تجاری بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - رعایت اصول هفتاد و هفتم (77)، یکصد و بیست و پنجم (125) و یکصد و سی و نهم (139) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، در اجرای این قانون یا اصلاح آن الزامی است.

موافقتنامه معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی و تجاری

بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان (که از این پس به طور جداگانه «طرف» و به طور مشترک «طرف ها» نامیده می شوند) با تمایل به توسعه و تقویت روابط در زمینه معاضدت حقوقی متقابل به شرح زیر توافق نموده اند:

فصل 1- اصل کلی

ماده 1

1- طرف ها متعهد می شوند که طبق قوانین ملی خود و این موافقتنامه، معاضدت حقوقی متقابل در امور مدنی و تجاری به یکدیگر ارائه نمایند.

2- مراجع مرکزی مسئول اجرای این موافقتنامه عبارتند از:

الف) از طرف جمهوری اسلامی ایران - وزارت دادگستری و قوه قضائیه؛

ب) از طرف جمهوری اسلامی پاکستان - معاون دادستان کل، وزارت قانون و دادگستری.

3- مراجع مرکزی به طور مستقیم به زبان انگلیسی با یکدیگر مکاتبه خواهند کرد.

ماده 2

1- در صورتی که درخواست معاضدت حقوقی متقابل مغایر با قوانین ملی، امنیت ملی یا نظم عمومی طرف درخواست شونده باشد، اجرای آن ممکن است رد شود.

2- مرجع مرکزی طرف درخواست شونده فوری رد درخواست را به مرجع مرکزی طرف درخواست کننده اطلاع خواهند داد. در چنین مواردی ممکن است دلایل رد نسبی یا کامل درخواست ذکر شود.

ماده 3

مراجع مرکزی در صورت درخواست، اطلاعات خاصی را در مورد قوانین یا رویه قضائی کشورهای خود ارسال خواهند کرد.

فصل دوم - حق دسترسی به دادگاه ها

ماده 4

1- اتباع یا شهروندان یک طرف حق دسترسی به دادگاه های طرف دیگر را طبق همان شرایط قابل اعمال برای اتباع یا شهروندان طرف اخیر خواهند داشت.

2- مفاد بند (1) این ماده در مورد کلیه اشخاص حقوقی که بر اساس قوانین یک طرف تأسیس شده اند و دفاتر مرکزی آنها در آنجا واقع شده است، اعمال خواهد شد، مشروط بر اینکه وضعیت تأسیس و اهداف آنها با قوانین ملی طرف دیگر مطابقت داشته باشد.

ماده 5

1- در درخواست معاضدت حقوقی متقابل موارد زیر مشخص خواهد شد:

الف) اسامی مقام های صلاحیت دار درخواست کننده و درخواست شونده؛

ب) حقایق پرونده ای که در مورد آن معاضدت حقوقی متقابل درخواست شده است؛

پ) نام و نام خانوادگی، تابعیت، شغل، نشانی دائمی و موقت (اقامتگاه یا محل سکونت) اشخاصی که در رابطه با آنها درخواست انجام شده است - در رابطه با اشخاص حقوقی نام، نشانی ثبت شده و محل اقامت

آنها؛

ت) نام، نام خانوادگی و نشانی نمایندگان طرف ها؛ و

ث) با رعایت قوانین ملی هر یک از طرف ها، اطلاعات لازم برای موضوع و اجرای درخواست.

2- درخواست معاضدت حقوقی متقابل به همراه اسناد پشتیبان آن توسط مقام صلاحیت دار درخواست کننده امضا و ممهور به مهر رسمی خواهد شد. چنین درخواست و اسناد پشتیبان به یکی از زبان های رسمی طرف درخواست کننده همراه با ترجمه تأیید شده به یکی از زبان های رسمی طرف درخواست شونده انجام خواهد شد.

3- درخواست های معاضدت حقوقی متقابل توسط مراجع مرکزی و از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) ارائه خواهد شد.

4- درخواست های معاضدت حقوقی متقابل توسط مقام های صلاحیت دار به سرعت و رایگان دریافت، ارسال و رسیدگی خواهد شد.

فصل سوم - انتقال و ابلاغ اسناد

ماده 6

1- در صورتی که یک سند قضائی یا فراقضائی برای شخصی مقیم در قلمرو طرف دیگر در نظر گرفته شده باشد، مقام صلاحیت دار یا مأمور قضائی به موجب قوانین طرف درخواست کننده و طبق این موافقتنامه، درخواست ابلاغ را از طریق مرجع مرکزی خود به مرجع مرکزی طرف درخواست شونده ارسال خواهد کرد.

2- درخواست ابلاغ اسناد همراه با اصل سند و رونوشت مصدق خواهد بود.

ماده 7

1- مرجع مرکزی طرف درخواست شونده ابلاغ اسناد را تسهیل خواهد کرد.

2- گواهی ابلاغ صادر شده شامل روش تحویل، محل و تاریخ ابلاغ و شخصی که سند به او تحویل داده شده است، خواهد بود.

3- گواهی حاوی امضای ابلاغ کننده و شخصی که سند به او تحویل داده شده و مهر دادگاه تجویزکننده ابلاغ سند خواهد بود.

4- ابلاغ اسناد توسط طرف درخواست شونده منجر به هرگونه پرداخت یا بازپرداخت مالیات یا هزینه نخواهد شد.

ماده 8

هر یک از طرف ها این اختیار را خواهد داشت که به طور مستقیم، بدون محدودیت، از طریق نمایندگان سیاسی (دیپلماتیک) یا کنسولی خود، اسناد را به اتباع یا شهروندان خود در قلمرو طرف دیگر ابلاغ نماید، مشروط بر اینکه قوانین طرف دیگر انجام چنین کاری را تجویز نماید.

فصل چهارم - اخذ ادله یا اجرای سایر اقدامات دادرسی

ماده 9

1- با رعایت ماده (10) این موافقتنامه، مقام قضائی یک طرف می تواند از مقام قضائی طرف دیگر برای اخذ ادله یا انجام سایر اقدامات دادرسی درخواست کند.

2- چنین درخواستی حاوی اطلاعات زیر خواهد بود:

الف) نام مقام قضائی درخواست کننده و در صورت مشخص بودن، نام مقام قضائی درخواست شونده؛

ب) نام و نشانی طرف ها و نمایندگان آنها در صورت وجود؛

پ) ماهیت و هدف درخواست و خلاصه وقایع؛ و

ت) اقدامات دادرسی مورد درخواست.

3- درخواست باید توسط مقام قضائی درخواست کننده امضا و ممهور به مُهر رسمی گردد. چنین درخواستی باید به یکی از زبان های رسمی طرف درخواست کننده همراه با ترجمه تأیید شده به یکی از زبان های رسمی طرف درخواست شونده انجام شود.

ماده 10

1- درخواست از طریق مراجع مرکزی ارسال خواهد شد. اسناد گواه بر اجرای درخواست به مقام قضائی درخواست کننده از همان مجاری بازگردانده خواهد شد.

2- اگر مقام قضائی درخواست شونده، صالح به اجرای درخواست نباشد، درخواست را به مقام صلاحیت دار ارجاع و مراتب را از طریق مراجع مرکزی به آگاهی مقام قضائی درخواست کننده خواهد رساند.

ماده 11

1- مقام قضائی اجرا کننده درخواست، قوانین آیین دادرسی ملی خود را اعمال خواهد نمود، در هر حال مقام قضائی مزبور می تواند درخواست را به شیوه مقرر در درخواست اجرا نماید، مگر آنکه متعارض با قوانین داخلی طرف درخواست شونده باشد.

2- درخواست تا حد امکان با سرعت اجرا خواهد شد.

ماده 12

1- هزینه های ارائه معاضدت های حقوقی متقابل به عهده طرف درخواست شونده خواهد بود، مگر در صورتی که طرف ها به طریق دیگری توافق کنند؛ هرچند طرف درخواست شونده این حق را خواهد داشت برای مخارج و هزینه هایی که به واسطه استفاده از رویه ای خاص یا مترجمان بنا بر درخواست، ایجاد شده است درخواست جبران نماید.

2- در مواردی که هزینه ارائه معاضدت حقوقی متقابل سنگین باشد، طرف ها قبلاً در مورد شرایط آن و شیوه پرداخت توافق خواهند نمود.

فصل پنجم - معافیت از تصدیق

ماده 13

اسناد صادر شده از سوی مقام های قضائی یا سایر مقام های صلاحیت دار یک طرف که در حدود صلاحیت آنها صادر شده است، زمانی که چنین اسنادی به طرف دیگر ارائه شوند، معاف از تصدیق یا دیگر اقدامات شکلی معادل آن خواهند بود، مشروط بر آنکه این اسناد از سوی مقام صلاحیت دار، امضا و ممهور به مُهر رسمی شده باشد و از طریق مراجع مرکزی ارسال گردند.

فصل ششم - مفاد پایانی

ماده 14

این موافقتنامه می تواند در هر زمان با توافق کتبی متقابل طرف ها اصلاح گردد. اصلاحیه طبق شیوه مشابه مقرر در ماده (16) لازم الاجرا خواهد شد.

ماده 15

تمامی اختلافات ناشی از یا مربوط به اجرا و تفسیر این موافقتنامه به صورت دوستانه از طریق مذاکره بین طرف ها حل و فصل خواهد شد.

ماده 16

1- این موافقتنامه منوط به تصویب است و سی (30) روز پس از تبادل اطلاعات راجع به انجام اقدامات مقتضی برای لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، طبق قوانین و مقررات ملی طرف ها، لازم الاجرا خواهد شد.

2- این موافقتنامه تا زمان اختتام معتبر خواهد بود.

3- هر طرف می تواند در هر زمان، با ارائه یادداشتی از شش ماه قبل به طرف دیگر مبنی بر قصد خود برای اختتام این موافقتنامه، آن را خاتمه دهد.

4- اقدامات انجام گرفته در زمان اعتبار این موافقتنامه تا زمان تکمیل آنها همچنان تابع مقررات آن خواهد بود، مگر آنکه طرف ها به گونه دیگری توافق نمایند.

این موافقتنامه در اسلام آباد در تاریخ 3 اردیبهشت 1403 (هجری شمسی) برابر با 22 آوریل 2024 (تقویم میلادی) در دو نسخه به زبان های فارسی و انگلیسی که تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردارند، تنظیم شد.

از طرف دولت جمهوری اسلامی

**از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران
پاکستان**

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و شانزده ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ 1403/8/23 مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 1404/1/27 از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام با تأیید ماده (2) موافقتنامه، موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - محمدباقر قالیباف